
STS de 23 d'octubre de 2020, recurs 174/2019

Abast de la presumpció de certesa a les actuacions de la Inspecció de Treball i Seguretat Social (accés al text de la sentència)

L'art. 23 de la *Ley 23/2015, de 21 de julio, Ordenadora del Sistema de Inspección de Trabajo y Seguridad Social*, i l'art. 53.2 del *Real Decreto Legislativo 5/2000, de 4 de agosto, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley sobre Infracciones y Sanciones en el Orden Social*, estableixen que **els fets constatats pels funcionaris de la Inspecció de Treball i Seguretat Social** que es formalitzin a les actes d'infracció i de liquidació o es ressenyin als seus informes, **tenen presumpció de certesa**, sens perjudici de les proves que els interessats poden aportar en defensa dels seus drets o interessos.

En aquest cas **es planteja si aquesta presumpció de certesa, referida als informes de la Inspecció, ha de comprendre no només els fets directament constatats pels inspectors, sinó també els constatats per testimonis o declaracions de treballadors o els seus representants, o fins i tot per tercers**. El TS entra a valorar si s'ha desvirtuat allò que contenen els esmentats informes, mitjançant la prova practicada en el procés judicial, a banda de las valoracions jurídiques expressades en aquells.

Per a aquest supòsit concret, la conclusió és que la presumpció de certesa dels informes de la Inspecció **s'ha vist desvirtuada per altres proves, i ha arribat a la configuració del relat fàctic que sustenta la decisió de la sentència recorreguda**. Així doncs, l'aportació de proves per part dels interessats pot fer decaure la presumpció de certesa de les actuacions inspectores quan n'hi ha prou per desvirtuar els fets que es tenen per constatats als informes de la Inspecció.